

E.A. Hagen-Plantinga

PUPPYVOEDING; HOE GEEF JE GOED VOEDINGSADVIES?

Korte inhoud

Gezonde groei is de basis van een gezond leven. Dit geldt voor mensen, maar zeker ook voor onze huisdieren. Wanneer een puppy te snel groeit of een suboptimale hoeveelheid aan voedingsstoffen krijgt gedurende de groei, kan dit leiden tot gezondheidsproblemen later in het leven, zoals bot- en gewrichtsproblemen of zwaarlijvigheid. Tijdens deze lezing zal worden ingegaan op de belangrijkste voedingsstoffen voor groei van de jonge hond. Daarnaast zal aandacht worden besteed aan de beoordeling van een puppyvoeding op samenstelling en hoe goede adviezen te geven aangaande evenwichtige en gematigde groei.

Conclusie lezing

Van belang bij de groei van met name puppy's is dat te snelle groei voorkomen wordt. Diverse onderzoeken laten zien dat voeden naar maximale groei de kans op botdeformiteiten en obesitas op latere leeftijd significant doet toenemen. Daarbij komt dat snel en matig snelgroeiende honden hetzelfde volwassen gewicht bereiken, en dit dus onafhankelijk lijkt te zijn van de groeisnelheid. Het verdient dus sterk de aanbeveling de groei van puppy's te matigen en de groeisnelheid en lichaamsconditie op regelmatige basis te monitoren, teneinde problemen op latere leeftijd te voorkomen. Gedurende de snelle groeifase is de dagelijkse groei variabel en afhankelijk van het eindgewicht. Tijdens de snelle groeifase loop de dagelijkse groei uiteen van 10-30 gram per dag voor de toybreeds tot meer dan 200 gram per dag voor de reuzenrassen. Om deze groei te faciliteren is voldoende energie nodig, wat dan ook de reden is dat de meeste puppyvoedingen wat energierijker zijn dan de voeding voor adulte dieren. Eiwit is de belangrijke bouwstof voor het lichaam, en tijdens de groei dus van primair belang. Een goede kwaliteit eiwit (lees; een gebalanceerde aminozuursamenstelling met voldoende essentiële aminozuren) is nodig om de groei te ondersteunen. Een tekort aan kwalitatief hoogwaardig eiwit kan de groei onderdrukken. Bij puppy's wordt wetenschappelijk, in analogie met de samenstelling van tevenmelk, een eiwitgehalte van variërend van 25-30% op droge stof basis bepleit. Veel van de huidig aangeboden puppy diëten bevat echter ruim

meer dan deze hoeveelheid aan eiwit. Dit heeft met name te maken met het feit dat bij puppy-eigenaren het idee bestaat dat een hond een carnivoor dier is, en dus vooral veel vlees en eiwit moet nuttigen. De overschotten aan eiwit die op deze manier gevoerd worden laten in praktijk zien geen probleem te zijn, maar dragen anderzijds niet bij aan betere/gezondere/evenwichtigere groei. Speciale referentie dient te worden gemaakt naar de behoefte aan calcium en fosfor, met name bij snelgroeiende hondenrassen. Het calcium- en fosforgehalte in de voeding moeten ten eerste goed in balans zijn (minimale ratio Ca : P van 1 : 1, maximaal 1,6 : 1 tot 1,8 : 1 voor de kleinere rassen), en de gehalten aan calcium en fosfor in de voeding dienen niet te hoog te zijn (max. 0,96 g Ca/MJ ME voor groot-groeiende hondenrassen). Onderzoek heeft aangetoond dat te veel calcium en een scheve calcium-fosfor verhouding tijdens de groeifase aanleiding kan zijn tot botgroei-problemen. Voeders waarbij extra aandacht dient te worden besteed aan het controleren van calcium en fosforgehalten zijn kant-en-klare vers vlees voeding, zelfbereide voeding (BARF dan wel zelfkook/eliminatie diëten), hoog-eiwit droogvoerders (>35% DS) voor puppy's, en adulte hondenvoeders die gevoerd worden "om de groei eruit te halen".